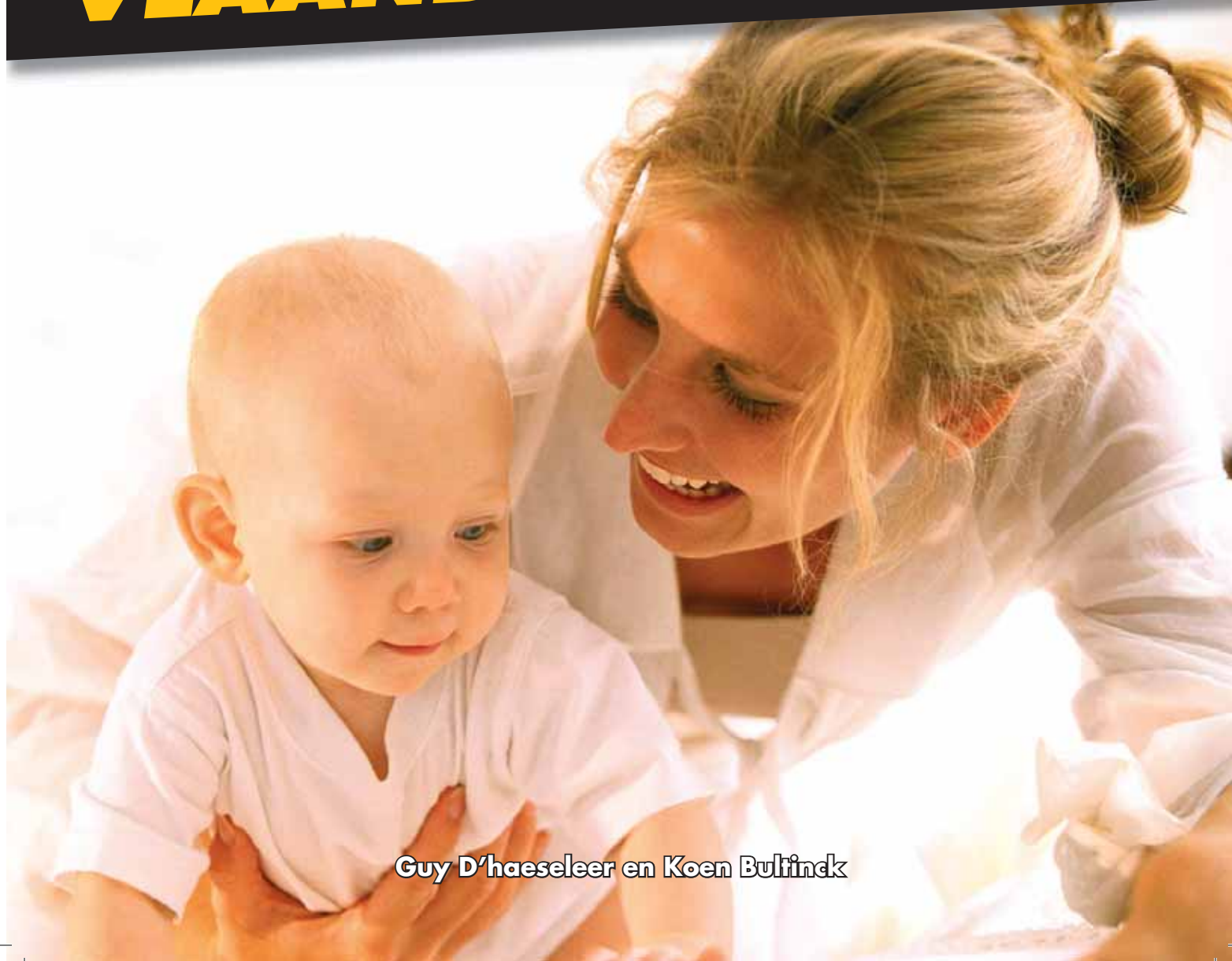

EEN SOCIALER VLAANDEREN

Guy D'haeseleer en Koen Bulfinck

VOORWOORD

Het Vlaams Belang is een uitgesproken sociale partij en vandaag zijn wij niet voor niets de grootste arbeiderspartij van Vlaanderen. Het is dan ook een wijdverbreid misverstand - dat niet zonder enig eigen belang in stand gehouden wordt door 'links' georiënteerde verenigingen, organisaties en partijen - aan te nemen dat een rechtse partij niet ook tegelijk een sociale partij zou kunnen zijn.

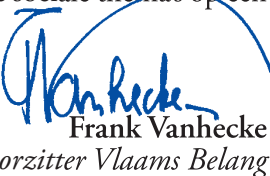
Het Vlaams Belang verdedigt een programma dat het sociaal welzijn van alle Vlamingen veilig wil stellen. Wij zijn ervan overtuigd dat dit streefdoel alleen kan worden verwezenlijkt via een goed uitgebouwd sociaal zekerheidsstelsel. Het systeem moet gericht zijn op solidariteit tussen generaties, tussen rijk en arm, tussen alleenstaanden en gezinnen, tussen kleine en grote gezinnen, tussen gezonden en zieken en tussen actieven en inactieven. Het moet ervoor zorgen dat elke Vlaming een menswaardig bestaan kan leiden.

Naast een Vlaamse sociale zekerheid komen in deze brochure ook ouderenzorg, arbeid en werkgelegenheid, een sociaal woonbeleid, de armen en sociaal minder begunstigden, vakbonden en ziekenfondsen aan bod.

Ruime aandacht gaat vanzelfsprekend naar het gezin, de hoeksteen van de samenleving. Een gezinsvriendelijk klimaat is immers de beste voorwaarde en waarborg voor een gezonde samenleving.

Guy D'haeseleer en Koen Bultinck, allebei volksvertegenwoordiger in de Kamer en gespecialiseerd in de sociale problematiek, zijn er op een uitstekende wijze in geslaagd de visie van het Vlaams Belang over verschillende sociale thema's op een beknopte en duidelijke wijze uiteen te zetten.

Frank Vanhecke
Voorzitter Vlaams Belang

**Een sociaal
Vlaanderen**

Het Vlaams Belang dankt Barbara Pas voor de redactie en het vele opzoekingswerk, Sem De Bie voor de opmaak en Steven Utsi voor de coördinatie van deze brochure. Zonder hun hulp en inzet was deze brochure niet tot stand kunnen komen.

Sociale visie

Geen privatisering

Een fundamentele vraag die regelmatig opduikt in het kader van de organisatie van de sociale zekerheid (SZ), is de vraag of men al dan niet moet overgaan tot volledige, dan wel gedeeltelijke privatisering van de sociale zekerheid. Het antwoord van het Vlaams Belang hierop is zeer duidelijk: neen. Sociale zekerheid is een kerntaak van de overheid.

Het solidariteitsprincipe is van bij het begin - en blijft - een van de grondslagen van de partij. Het Vlaams Belang is dus voorstander van een Vlaamse solidariteit tussen jongeren en ouderen, tussen rijken en armen, tussen gezonden en zieken. Dat solidariteitsprincipe was, is en zal voor het Vlaams Belang altijd verbonden blijven met het scheppen van sociale zekerheid.

6

Vrijwillige solidariteit

Een dergelijk opvangnet van sociale voorzieningen wordt overal uitgebouwd tussen mensen die tot hetzelfde volk behoren. Dat sluit natuurlijk niet uit dat een volk ook solidair kan zijn met andere, minder welvarende of noodlijdende volkeren. Maar deze vorm van solidariteit gebeurt altijd op vrijwillige basis. Wij hebben in eerste instantie een verantwoordelijkheid ten aanzien van ons eigen volk.

Ook het Vlaams Belang is gewonnen voor solidariteit binnen een Europees kader tussen Vlamingen en andere volkeren, waaronder - waarom niet? - het Waalse. Maar deze solidariteit moet altijd vrijwillig zijn, doorzichtig, onderhandeld en natuurlijk ook efficiënt. Deze voorwaarden werden in België nooit vervuld. De geldstromen van Vlaanderen naar Wallonië zijn geautomatiseerd, afgedwongen en totaal ondoorzichtig. Dit heeft niets meer met solidariteit, maar alles met pure diefstal te maken.

Het Vlaams Belang eist dan ook de stopzetting van de Waalse miljardendiefstal in de sociale zekerheid; jaarlijks meer dan drie miljard euro die Vlaanderen kan gebruiken voor meer en betere sociale zekerheid voor de Vlamingen.

Hogere minimumuitkeringen

Uit alle studies blijkt dat de minimumuitkeringen van onder andere werkloosheid, invaliditeit, pensioenen en leefloon de voorbije tien jaar niet meer zijn verhoogd. Daardoor hebben deze bedragen een achterstand van ruwweg tien procent opgelopen op de andere inkomens en het gemiddelde welvaartsniveau. Het Vlaams Belang pleit er dan ook voor om de sociale uitkeringen welvaartsvast te maken, zodat ze mee stijgen met het algemene welvaartspeil. Het Vlaams Belang wil deze hogere uitkeringen koppelen aan efficiëntere

Tabel 1

**Transfers vanuit Vlaanderen naar Wallonië en Brussel
Cijfers voor 2003 in miljard Euro**

	Wallonië	Brussel	Totaal	Bron
Sociale zekerheid	2,10	1,64	3,74	ABAFIM
Federale begroting	1,56	-0,04	1,52	ABAFIM
Financiering regio's	1,24	0,08	1,32	ABAFIM
Staatsschuld	3,74	0,76	4,5 ¹	K.U.Leuven en eigen berekeningen
Interesten op overdrachten	1,36	0,24	1,6	Universiteit Antwerpen
Totaal	10,00	2,68	12,68	

¹ Voor het jaar 2002. Voor 2003 ligt deze transfer hoger.

controles om misbruiken zoveel mogelijk uit te schakelen. Een pleidooi voor hogere uitkeringen is pas verdedigbaar als de centen terechtkomen bij degenen die er echt recht op hebben.

Werknemers / Zelfstandigen

Het sociaal statuut van zelfstandigen is nog altijd ondermaats in vergelijking met het statuut van werknemers. Onze partij houdt al zeer lang een pleidooi voor de verbetering van het statuut van de zelfstandigen. Dat betekent concreet dat onder meer hun pensioenregeling, de ziekte-uitkeringen en de kinderbijslagregeling kwalitatief gelijk moeten worden aan het sociaal statuut van werknemers.

8

Sociale bijdragen zelfstandigen

Een verbetering van het sociaal statuut van de zelfstandigen hoeft volgens het Vlaams Belang geenszins te betekenen dat ze meer bijdragen moeten betalen. Nu legt de staat voor de sociale zekerheid 2.974,72 Euro per werknemer per jaar op tafel en maar 1.983,15 Euro voor elke zelfstandige. Als de overheid voor de sociale zekerheid van de zelfstandigen evenveel bijpast als voor andere categorieën, dan hoeft een bijdrageverhoging zeker niet.

Sociaal loket

Als eerste partij pleitte het Vlaams Belang, toen nog Vlaams Blok, voor een sociaal loket, omdat de sociale zekerheid volledig gepolitiseerd is en de koek netjes verdeeld wordt onder rood, geel en blauw. Elke kleur heeft een vakbond en een ziekenfonds. Zo mogen de vakbonden het stempelgeld uitkeren, waarvoor ze voorschotten plus beheerskosten ontvangen van de RVA. We spreken hier over vele honderden miljoenen euro per jaar. Dat levert de vakbonden fortuinen aan rente op. Met dat geld wordt bovendien aan politiek gedaan. Het volstaat hierbij te verwijzen naar meerdere anti-Vlaams-Blokpamfletten die door de vakbonden uitgegeven werden. Wat heeft dat nog met sociale zekerheid te maken?

Bij de ziekenfondsen is het net zo. Geen van deze instellingen draagt een volledige financiële verantwoordelijkheid. En als ze schulden maken, dan worden ze na verloop van tijd kwijtgescholden door de staat.

Het Vlaams Belang vindt dat een volledig scheefgegroeide situatie. Daarom moet de administratie toevertrouwd worden aan een sociaal loket in elke gemeente, dat politiek neutraal en bevoegd is voor het behandelen van alle sociale zekerheidsuitkeringen en alle sociale dossiers. De structuren moeten ten dienste staan van de bevolking en niet omgekeerd.

Het Vlaams Belang stelt voor:

- *geen privatisering van de sociale zekerheid;*
- *welvaartsvast maken van de uitkeringen;*
- *verbetering sociaal statuut van de zelfstandigen;*
- *invoering van een sociaal loket in elke gemeente.*

Een Vlaamse sociale zekerheid

Ontwikkeling van een eigen beleid

Onze uiteindelijke doelstelling is een eigen Vlaamse sociale zekerheid in een onafhankelijk Vlaanderen en dit om verschillende redenen. Sociale zekerheid is ten eerste een bijzonder belangrijk beleidsdomein in een moderne maatschappij. Een eigen sociale zekerheid zou aan Vlaanderen de kans geven zijn beleidsvisie verder gestalte te geven. Verder zouden de inkomsten van de Vlamingen dan kunnen gebruikt worden voor het financieren van een eigen actief tewerkstellingsprogramma, pensioenbeleid, gezinsbeleid en daarenboven om een eigen visie te ontwikkelen op de ziekteverzekering en de gezondheidszorg.

12

Het verschil in uitgaven voor de gezondheidszorgen tussen Vlaanderen en Wallonië is opvallend. Zo geeft Wallonië per hoofd van de bevolking meer uit aan klinische biologie, medische beeldvorming, geneesmiddelen, raadplegingen bij specialisten en verpleegdagprijs. Vlaanderen daarentegen geeft meer uit aan verpleegkundige thuiszorg en aan rust- en verzorgingstehuizen. Het Vlaams Belang wil dat beide gemeenschappen zélf zouden moeten betalen voor die klemtoonverschillen.

Homogene bevoegdheidspakketten

Een Vlaamse sociale zekerheid zou daarenboven ook een einde maken aan de versnippering van bevoegdheden. Ons pleidooi voor de splitsing van de sociale zekerheid is dus eveneens ingegeven vanuit een bekommernis voor een doorzichtiger en efficiënter beleid.

Het is absurd dat de Vlaamse regering bevoegd is voor het bejaardenbeleid, maar niet voor pensioenen. En wat te denken van het Vlaams gezinsbeleid terwijl de kinderbijslagen een federale bevoegdheid bleven?

Evenzo geldt dat de Vlaamse regering bevoegd is voor het preventieve deel van het gezondheidsbeleid, terwijl de eigenlijke ziekteverzekering unitair gebleven is. Tenslotte is het alles behalve logisch dat de Vlaamse regering een eigen tewerkstellingsbeleid mag voeren, maar anderzijds niet beschikt over de financiële middelen die hiervoor nodig zijn: de werkloosheidsuitkeringen en een eigen fiscale politiek (bv. om de eigen vennootschapsbelasting te bepalen).

De splitsing van de sociale zekerheid zal ongetwijfeld meer zin voor verantwoordelijkheid met zich meebrengen. Vlaanderen en Wallonië zullen dan immers verantwoordelijk zijn voor de inning van de inkomsten die in de sociale ze-

kerheid moeten geïnvesteerd worden. Wie zijn eigen centen beheert, springt er voorzichtiger mee om.

Transfers

Onze partij blijft al jaren hameren op de eenzijdigheid van de transfers van Vlaanderen naar Wallonië. Alleen al in de sociale zekerheid is er een overdracht van drie miljard euro per jaar van Vlaanderen naar Wallonië (cijfers SERV, Prof. Dr. P. Van Rompuy, Vlaamse Onderzoeksgroep SZ 2002).

De totale overheveling van Vlaamse centen naar Wallonië (sociale zekerheid, intresten op de staatsschuld, restdotatie enzovoorts) bedraagt haast 13 miljard Euro per jaar. Dit komt overeen met de bouw van 100.000 sociale woningen per jaar. Of anders gezegd, een onafhankelijk Vlaanderen zou voor ieder gemiddeld Vlaams gezin een extra-inkomen van meer dan 530 Euro per maand betekenen.

Voor het Vlaams Belang kan dergelijke Waalse diefstal niet blijven voortduren. Wij eisen dus een eigen Vlaamse sociale zekerheid.

Het Vlaams Belang stelt voor:

- *homogene bevoegdheidspakketten;*
- *einde aan de transfers;*
- *eigen Vlaamse sociale zekerheid in een onafhankelijk Vlaanderen.*

Gezin, hoeksteen van de samenleving

Gezinsbeleid

Het gezin is de hoeksteen van de samenleving. Dit is voor het Vlaams Belang een absolute prioriteit. Het Vlaams Belang is dan ook de enige echte gezinspartij. Ons programma is de vertaling van de bescherming van het gezin, met aandacht voor alle gezinssituaties en alle leden van het gezin.

Het gezin als maatschappelijke kern biedt zekerheid, duidelijkheid en geborgenheid aan de gezinsleden. Het gezin is de elementaire vorm van 'samen-leven.'

Een goed sociaal beleid is dan ook een beleid dat rekening houdt met de noden van gezinnen en voor de sociale omkadering zorgt.

16

Weg met de fiscale discriminatie

De regering-Verhofstadt had aangekondigd het probleem van de fiscale discriminatie van gehuwden volledig op te lossen. Deze discriminatie is echter niet fundamenteel aangepakt, laat staan opgelost. Het Vlaams Belang wil, als gezinspartij, dat deze flagrante discriminatie van gehuwden dringend wordt weggewerkt door hen op dezelfde manier te behandelen als de sa-

menwonenden, zowel op fiscaal vlak als op vlak van de sociale zekerheid (pensioenen, ziekte- en invaliditeitsuitkeringen enzovoorts).

Kinderbijslag is een recht van het kind

Een van de belangrijkste gezinsondersteunende maatregelen is het systeem van de kinderbijslagen. Dat de kinderbijslag een recht van het kind is, houdt in dat de kinderbijslag voor ieder kind hetzelfde moet zijn en niet afhankelijk van het beroepsstatuut (werknemer, zelfstandige of ambtenaar) of het inkomen van de ouders. Voor het Vlaams Belang zijn de voornaamste redenen waarom de kinderbijslag kan variëren: de leeftijd en een fysieke of mentale handicap.

Hogere kinderbijslagen

Vermits het Vlaams Belang voorstander is van een echte gezinspolitiek, vindt de partij dat de overheid de financiële kost van het hebben van kinderen tot een minimum moet beperken. Daarom pleit het Vlaams Belang voor een drastische verhoging van de kinderbijslagen. Zo kunnen de kinderbijslagen alvast de minimumkosten van het opvoeden van kinderen dekken.

Gelijkwaardigheid tussen thuis- en buitenhuiswerkende ouder

Uitgangspunt voor een echt gezinsbeleid is het streven naar gelijkwaardigheid tussen de thuiswerkende en de buitenshuiswerkende vrouw, waarbij aan de gezinnen een echte keuzevrijheid wordt gewaarborgd. Het is niet aan de overheid om deze keuze te beïnvloeden.

Veel ouders kiezen voor een voltijdse job buitenshuis omdat het loon van hun partner niet volstaat om een gezin met kinderen te onderhouden. Ouders, man noch vrouw, mogen gedwongen worden uit werken te gaan tegen hun zin, verplicht worden hun kinderen toe te vertrouwen aan een onthaalouder of kribbe, om dan in de schaarse vrije tijd overgestresseerd alle huishoudelijke klussen te klaren.

Voor het Vlaams Belang mag het tweeverdienermodel niet de enige norm zijn. De norm voor onze partij is de vrije keuze inzake combinatie van gezin en arbeid.

Het Vlaams Belang is geen pleitbezorger van de 'alle vrouwen terug aan de haard'-slogan, integendeel.

Wij pleiten ervoor dat vrouwen die buitenshuis werken, een betere wettelijke bescherming krij-

gen tegen afdanking wanneer zij zwanger worden. Vrouwen hebben recht op loopbaanonderbreking om gezinsredenen en na de periode van thuisarbeid moet hen voorrang verleend worden inzake bijscholing met het oog op het hervatten van het beroep.

Opvoedersloon

Het Vlaams Belang is van oordeel dat de echte keuzevrijheid om al dan niet buitenshuis te gaan werken om financieel-economische redenen nu niet bestaat.

In het kader van de herwaardering van het gezin pleit het Vlaams Belang al lang voor de invoering van een opvoedersloon. Het opvoeden van kinderen is voor ons immers volwaardige arbeid. Wij zijn ervan overtuigd dat door onder meer de invoering van dergelijk loon meer ouders zich graag voltijds zouden wijden aan de opvoeding van de kinderen.

Dit opvoedersloon zou bestaan uit een uitkering voor de thuiswerkende ouder. Het varieert naar gelang het aantal kinderen en kan oplopen tot 140% van de onderbrekingsuitkering die wordt uitbetaald in het kader van het ouderschapsverlof. Om te verhinderen dat een ouder die tijdelijk uit het arbeidsproces stapt om de kinderen op te voeden, inboet op de verworven sociale

zekerheidsrechten, voorziet de partij een sociaal statuut voor de thuiswerkende ouder.

Kinderopvang

Indien ouders, in het kader van de absolute keuzevrijheid, toch kiezen om beiden buitenshuis te gaan werken, pleit het Vlaams Belang voor een betaalbare en kwaliteitsvolle kinderopvang. Niet alle ouders verkeren in de mogelijkheid zelf te zorgen voor hun kinderen. De bestaande kinderopvang dient te worden uitgebreid en flexibele openingstijden moeten antwoord bieden in geval van ziekte, onverwacht overwerk, treinen met vertraging, een vrije schooldag, enzovoort.

Ook dienen de tarieven voor gezinnen met lage inkomens te worden verlaagd. Daarnaast dient de regeling van fiscale aftrekbaarheid van de kinderopvang uitgebreid te worden.

Onthaalouders

Zowel in de Kamer als in het Vlaams Parlement heeft het Vlaams Belang de betrokken ministers meermaals geïnterpelleerd over het statuut van

de onthaalouders. Altijd werd door ons onomwonden gepleit voor een volwaardig statuut.

Kinderen opvangen en opvoeden is volwaardige arbeid. Vandaar dat het ons logisch lijkt om die mensen reële rechten en plichten toe te kennen in het kader van de sociale zekerheid. Vandaar ook dat het Vlaams Belang zich zal blijven verzetten tegen de halfslachtige oplossing die de regering Verhofstadt heeft uitgewerkt.

Gezinnen in probleemsituaties

Voor het Vlaams Belang staat het gezin in de traditionele betekenis van het woord centraal. Samen met het beklemtonen van het gezin als hoeksteen van de samenleving, moeten we ook oog hebben voor moeilijkheden binnen gezinnen. Ook de alleenstaande ouder mag niet aan haar of zijn lot worden overgelaten en verdient respect en ondersteuning. Bijzondere aandacht dient hier te gaan naar de ondersteuning van de ongewenst zwangere vrouw, die er bewust voor kiest haar kind te behouden in plaats van te kiezen voor zwangerschapsafbreking.

Het Vlaams Belang stelt voor:

- *wegwerking van de fiscale discriminatie van de gehuwden;*
- *kinderbijslag is een recht van het kind;*
- *verhoging van de kinderbijslagen;*
- *invoering van het opvoedersloon;*
- *betaalbare en kwaliteitsvolle kinderopvang;*
- *volwaardig sociaal statuut onthaalouders.*

Ouderenzorg

Respect en aandacht voor onze senioren

Het Vlaams Belang wil het algemene beeld over ouderen ombuigen tot een positieve waardering. Ouder worden wordt te veel gezien als een proces van lichamelijke en geestelijke aftakeling. Nochtans mogen wij niet vergeten dat de meerderheid van de ouderen gezond en actief is en dat wil blijven. We moeten ze dan ook niet uit de samenleving bannen, maar dankbaar gebruik maken van hun rijke ervaring.

Wettelijk pensioenstelsel waarborgen

Het Vlaams Belang is voorstander van het wettelijk pensioenstelsel, waardoor iedereen op een waardige manier kan genieten van een rustige oude dag. De waarborg van het wettelijke pensioenstelsel moet in hoofdzaak een overheidstaak blijven.

Deze regering wekt ten onrechte de indruk dat ze via de creatie van het Zilverfonds de toekomst van ons pensioenstelsel veiligstelt. Dit Zilverfonds werd echter totnogtoe uitsluitend gespijsd door onder andere de verkoop van overheidsgebouwen, gsm-licenties en begrotingsoverschotten, doch er werd geen structurele financiering uitgewerkt.

Het Vlaams Belang vraagt dan ook om een structurele financiering uit te werken die de toekomst van het pensioenstelsel waarborgt. Forse afbouw van de overheidsschuld zou pas een echte garantie bieden voor de wettelijke pensioenen.

Hogere pensioenen

Onze partij eist al lang dat het bedrag van de pensioenen verhoogt. Zeker voor de minimumpensioenen geldt dat ze geen gelijke tred hebben gehouden met de levensduurte. Daarnaast menen we dat de basispensioenen van zelfstandigen en werknemers moeten gelijkgeschakeld worden.

Thuiszorg

Het Vlaams Belang is er voorstander van om onze ouderen zolang mogelijk in hun vertrouwde omgeving te laten wonen. In de voorbije jaren is te weinig aandacht gegaan naar de uitbouw en de uitbreiding van allerlei thuiszorgdiensten die ouderen moeten helpen om, omringd door de beste zorgen, zolang mogelijk thuis te blijven.

Het is bijzonder hypocriet van de traditionele partijen om thuiszorg als beste vorm van hulp aan hulpbehoevenden te promoten, maar er onvoldoende middelen voor te voorzien.

Het Vlaams Belang vindt dan ook dat de overheid hier dringend de nodige initiatieven voor moet nemen en extra middelen ter beschikking dient te stellen. Zonder de andere verzorgings- en huisvestingsmogelijkheden in vraag te stellen en te verwaarlozen, moet er bijvoorbeeld prioriteit worden verleend aan toelagen voor gezinnen die hulpbehoevende ouders verzorgen, aan toelagen voor aanpassing van de woning zonder dat dit een weerslag heeft op het kadastrale inkomen. In het huidige belastingsstelsel moeten verzorgingskosten fiscaal aftrekbaar worden.

Mantelzorg

Onze partij diende wetsvoorstellen in die de mogelijkheden tot zorgverlof en palliatief verlof drastisch uitbreiden. Via dergelijke voorstellen wil het Vlaams Belang uitdrukkelijk zijn respect uitdrukken voor die familieleden, kennissen en vrienden die zorg dragen voor hun zwakke en kwetsbare medemens.

Tevens pleiten we ook voor een betere financiële regeling voor de mantelzorger die interessanter

is dan de huidige beperkte regeling, als blijk van waardering voor de geleverde inspanningen.

Betaalbare rustoorden

De facturen voor opname in rust- en verzorgingstehuizen zijn bijna onbetaalbaar geworden voor gepensioneerden met een gewoon pensioen. Er moeten dringend maatregelen genomen worden om de lange wachtlijsten voor opname in rustoorden weg te werken. Onze volksgemeenschap zal dringend meer middelen moeten spenderen aan ouderenzorg. Deze middelen kunnen vrijkomen als onze regering niet langer de ambitie heeft om OCMW te spelen voor de hele wereld.

Afschaffing onderhoudsplicht

Het verhalen van de kosten van een rusthuisopname op de kinderen is een onbillijke regeling. Het Vlaams Belang is dan ook voorstander van de afschaffing van de onderhoudsplicht (K.B. 244).

Het Vlaams Belang stelt voor:

- *behoud van ons wettelijk pensioenstelsel;*
- *structurele financiering van het Zilverfonds;*
- *verhogen van de minimumpensioenen;*
- *verdere uitbouw thuiszorg;*
- *betere regeling voor mantelzorgers;*
- *uitbreiding van het zorg- en palliatief verlot;*
- *wegwerken wachtlijsten rustoorden;*
- *betaalbare en comfortabele rustoorden;*
- *afschaffing onderhoudsplicht.*

Arbeid en werkgelegenheid

Vlaams werkgelegenheidsbeleid

Het Vlaams Belang pleit, in afwachting van de volledige splitsing van de sociale zekerheid, voor een onmiddellijke regionalisering van de werkloosheidsverzekering en het tewerkstellingsbeleid. In eerste instantie dienen we te streven naar homogene bevoegdheidspakketten om een coherent beleid mogelijk te maken. Momenteel is het zo dat tewerkstellingsinitiatieven, arbeidsbemiddeling en beroepsopleiding tot de bevoegdheid van de deelgebieden behoren, terwijl de uitbetaling van de uitkeringen en de controle van werklozen federaal bleef. Deze versnippering blokkeert een tewerkstellingsbeleid dat afgestemd is op de regio's.

De situatie van de arbeidsmarkt is in de diverse gewesten totaal verschillend. Dit impliceert dat de noden van de gewesten op vlak van tewerkstelling niet met federale maatregelen kunnen opgelost worden. Een maatregel die goed is voor Vlaanderen, is niet noodzakelijk goed voor Wallonië en omgekeerd.

Daarom eist het Vlaams Belang een volledige regionalisering van het tewerkstellingsbeleid en de werkloosheidsverzekering.

Tewerkstelling: geen voorrang voor vreemdelingen

Het Vlaams Belang is absoluut gekant tegen allerlei maatregelen die de tewerkstelling van vreemdelingen moeten stimuleren en waarbij eigen werklozen worden gediscrimineerd. Van de verplichting dat elk bedrijf een bepaald aantal vreemdelingen moet in dienst nemen of opgelegde quota, kan dan ook geen sprake zijn. Integendeel, de werkloosheidscijfers tonen overtuigend aan dat werkloosheid voor bijzonder veel mensen een schrijnend probleem is, niet enkel voor vreemdelingen.

Bovendien gaat het Vlaams Belang niet akkoord met het diaboliseren van onze bedrijven als zouden zij discrimineren bij aanwerving. Het Vlaams Belang is ervan overtuigd dat bij aanwerving enkel kennis, diploma's, vaardigheden, ervaring, persoonlijkheid en dergelijke meer een rol mogen spelen. Bovendien wil het Vlaams Belang niet raken aan de contractvrijheid van de bedrijven.

Alle werklozen gelijk voor de wet

Het zou een evidentie moeten zijn dat alle werklozen in dit land gelijk zijn voor de wet. Maar uit alle cijfers blijkt telkens weer opnieuw dat

de Vlaamse werklozen op een strengere manier worden behandeld en gesanctioneerd dan de Waalse werklozen.

Zo blijkt dat de Waalse dienst voor arbeidsbemiddeling (Forem) nauwelijks gegevens doorgeeft aan de RVA over werklozen die niet werkwilbig zijn, een werkaanbod of opleiding weigeren, enzovoort.

De percentages tonen dat Vlaanderen met 36% van de werklozen in 2001 goed was voor 78% van de RVA-sancties, Brussel met 15% van de werklozen voor 14,5% en Wallonië met 49% van de werklozen voor slechts 7,6% van de sancties.

Zolang de Belgische, federale sociale zekerheid nog bestaat, is het voor het Vlaams Belang duidelijk dat een werkloze in alle gewesten op dezelfde manier moet behandeld worden. Het kan niet dat Vlaamse werklozen gesanctioneerd worden, terwijl men in Wallonië ongestraft werk en opleiding weigert. Zo is het de Vlaming die de rekening van de Waalse 'alles-kan-alles-mag'-mentaliteit moet betalen. Het Vlaams Belang eist de onmiddellijke regionalisering van de werkloosheidsverzekering.

Meer en betere beroepsopleiding

We moeten vaststellen dat in Vlaanderen nog steeds sprake is van 'knelpuntberoepen.' Dit zijn beroepen waar vanuit het bedrijfsleven veel vraag naar is, doch weinig 'gegadigden' voor te vinden zijn. De herscholingsprogramma's moeten dan ook beter afgestemd worden op de reële noden op de arbeidsmarkt. Anderzijds moeten aan werkzoekenden betere stimuli geboden worden om in een (her-)scholingsprogramma te stappen. Werklozen die ondanks deze bijkomende inspanningen systematisch weigeren een opleiding te volgen, moeten gesanctioneerd worden.

Een bedrijfsvriendelijk klimaat

Een van de grootste obstakels voor jobcreatie in dit land is de zware fiscale druk op arbeid en de hoge sociale lasten. Een substantiële verlaging van deze lasten zal niet alleen leiden tot meer arbeidsplaatsen, maar zal tevens de concurrentiepositie van onze bedrijven ten goede komen.

Om in Vlaanderen tot een bedrijfsvriendelijker klimaat te komen, is het absoluut noodzakelijk dat naast de sociale zekerheid ook de personenbelasting en de vennootschapsbelasting geregio-naliseerd worden.

Eenheidsstatuut

Ons land is zowat de enige lidstaat in de Europese Unie waar de wet nog steeds een onderscheid maakt tussen arbeiders en bedienden, vooral op arbeidsrechtelijk vlak. Zo zijn er onder andere verschillen inzake proeftijd, gewaarborgd loon bij arbeidsongeschiktheid, opzegtermijnen en tijdelijke werkloosheid.

Het onderscheid tussen de arbeiders en bedienden is niet alleen discriminerend, maar tevens achterhaald en een overblijfsel uit het begin van het industriële tijdperk, waar men strikt het onderscheid maakte tussen hoofd- en handarbeid. In de huidige kennis- en informatiemaatschappij is dit onderscheid nog nauwelijks te maken. Alle taken vergen steeds meer een doorgedreven inzicht en creativiteit.

Om die reden is het dan ook hoog tijd dat men komt tot een eenheidsstatuut voor alle werknemers dat het resultaat is van een evenwicht tussen de belangen van de werkgevers (geen stijging van de loonkost) enerzijds en die van de werknemers (behoud van verworven rechten) anderzijds.

Onze partij werkte een volledig voorstel tot eenheidsstatuut uit met een oplossing voor bijna alle knelpunten (Wetsvoorstel tot invoering van een eenheidsstatuut voor werknemers, Kamer

DOC 51 - 0527/001). Dit voorstel behoudt het perfecte evenwicht tussen werkgevers- en werknemersbelangen, waarbij de concurrentiepositie van onze bedrijven enerzijds alsmede de huidige rechtspositie van onze arbeiders en bedienden anderzijds in rekening werden gebracht.

Vlaamse CAO's

Het Vlaams Belang is absolute voorstander van de regionalisering van het sociaal overleg, dat moet uitmonden in de totstandkoming van Vlaamse collectieve arbeidsovereenkomsten (CAO's). Dit zou toelaten dat Vlaanderen een eigen loon- en arbeidsmarktbeleid zou kunnen voeren op maat van de eigen noden. Een hervorming van de overlegstructuren dringt zich dan ook op.

Lineaire loonlastenverlaging

Terwijl onze loonkost - brutolonen plus SZ-bijdragen werkgevers - een recordniveau bereikt, zijn de nettolonen lager dan in de buurlanden. Het overheidsbeslag op de lonen is niet alleen te hoog, maar neemt zelfs toe en dit ten koste van de nettolonen. De stijgende trend in de loonhandicap ten opzichte van onze buurlanden moet dringend omgekeerd worden. Ondanks een hele reeks specifieke maatregelen slaagt de

regering er niet in de achteruitgang van onze concurrentiepositie te stoppen. Niettegenstaande de werkloosheid blijft toenemen, kunnen veel bedrijven geen nieuw personeel aanwerven, wegens de hoge kostprijs.

Het Vlaams Belang pleit voor een substantiële lineaire daling van de parafiscale lasten, minstens tot het gemiddelde niveau van onze voornaamste handelspartners. Dit zal echter een erg grote financiële inspanning vergen. Zolang de regering voor deze aanzienlijk budgettaire inspanning nochtans geen middelen kan vrijmaken, zal het weliswaar noodzakelijk zijn dat de loonlastenverlaging in eerste instantie toegepast wordt op bepaalde doelgroepen.

Ploegenarbeid en overuren

Vaak wordt een specifieke verloning voorzien voor ploegenarbeid, waarbij de werknemer bovenop het basisloon een ploegenpremie ontvangt. Terwijl onze omliggende landen de ploegenpremies minder zwaar belasten of er specifieke (para-)fiscale behandelingen voor voorzien, moeten in België op deze ploegenpremie inkomensbelasting en sociale zekerheidsbijdragen betaald worden. Dit heeft als gevolg dat een Belgische ploegenarbeider minder dan de helft

overhoudt van de totaalkost van de ploegenarbeid voor de werkgever.

Het Vlaams Belang wil de sociale lasten op de ploegenpremie, zowel in hoofde van de werkgevers als van de werknemers, volledig afschaffen. Een afschaffing van de sociale lasten op de ploegenpremie is noodzakelijk om competitiviteit en werkgelegenheid te vrijwaren.

KMO's kunnen wegens hun beperkte schaalgrootte geen beroep doen op ploegenarbeid om flexibel te kunnen reageren op vraagschommelingen. Overuren bieden hier een oplossing mits het overurensysteem aantrekkelijker en flexibeler wordt.

Het Vlaams Belang pleit voor een gunstiger (para-)fiscale behandeling van overuren. Onze partij is voorstander van een systeem waarbij voor overuren gewerkt wordt met een fictief loon van 2,5 euro waarop de sociale zekerheidsbijdragen worden berekend. Het aantal toegelaten overuren per jaar moet sterk verhoogd worden. De overuren worden slechts gemaakt met goedkeuring van de werknemer. Bovendien moet de werknemer zelf kunnen kiezen tussen de overwerktoeslag en inhaalrust ter compensatie van zijn vrijwillig gepresteerde overuren.

Het Vlaams Belang stelt voor:

- *volledige regionalisering werkloosheidsverzekering en tewerkstellingsbeleid;*
- *geen positieve discriminatie van vreemdelingen bij aanwerving;*
- *extra middelen voor beroepsopleiding;*
- *verlaging lasten op arbeid;*
- *invoering eenheidsstatuut arbeiders-bedienden;*
- *regionalisering sociaal overleg - Vlaamse CAO's;*
- *afschaffing van sociale lasten op de ploegenpremie;*
- *soepeler overuren.*

Sociaal woonbeleid

Eigendomspolitiek

Voor het Vlaams Belang is het eigendomsrecht een wezenlijk recht. Vandaar dat onze partij van mening is dat de Vlamingen zo veel mogelijk in de gelegenheid moeten worden gesteld hun woning in eigendom te verwerven. Een stelsel van lage erfenisrechten en verlaagde rentevoeten voor grote gezinnen en minder goeude volksgenoten kunnen daartoe bijdragen. Op een moment dat bouwgrond schaars wordt en de prijzen op de woningmarkt aantrekken door een strengere ruimtelijke ordeningspolitiek en de instroom van buitenlandse kapitaalkrachten, moet een eigendomspolitiek gevoerd worden die het eigen volk beschermt en in staat stelt aan redelijke prijzen eigendom te blijven verwerven.

Huursector

Toch moet ook rekening worden gehouden met het feit dat verschillende Vlamingen om uiteenlopende redenen geen eigendom wensen te verwerven en derhalve de huursector zullen aanspreken. In een samenleving die op evenwichtige wijze de belangen van zowel huurder als verhuurder wil beschermen, zullen een aantal basisregels moeten worden uitgewerkt die de huurder enerzijds beschermen tegen mogelijke willekeur qua prijszetting en duurtijd van de

huurovereenkomst en tegelijk minimumkwaliteitsnormen van de aangeboden woongelegenheden vastleggen, maar anderzijds ook de verhuurder beschermen tegen wanbetaling en verwaarlozing van het verhuurde goed.

Sociale huursector

Wanneer wordt vastgesteld dat een belangrijk deel van de Vlamingen de prijzen van de vrije huurmarkt niet meer of onvoldoende kan dragen, moet de overheid hen goedkope en kwaliteitsvolle woongelegenheden kunnen aanbieden.

In het verleden gebeurde dat op initiatief van sociale huisvestingsmaatschappijen, die hiervoor onder supervisie van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij subsidies ontvingen. De raden van bestuur van deze huisvestingsmaatschappijen zijn volledig gepolitiseerd en in handen van de systeempartijen. Huurderinspraak is er niet of nauwelijks. Het toewijzingsbeleid speelt in het nadeel van de Vlamingen en de maatschappijen kunnen de vraag al lang niet meer aan.

In dat kader is het duidelijk dat de realisatie van de noodzakelijke 15.000 extra sociale woningen een absolute prioriteit is. Indien de privé-sector bereid is om deze inspanningen mee te helpen dragen, mag dit niet uitgesloten worden en tij-

delijke woningnood kan opgevangen worden via een stelsel van huurcheques.

Depolitiseren

Het Vlaams Belang pleit voor een volledige depolitisering van de sociale huisvestingssector. Onze partij gaat ervan uit dat de sociale huursector volledig in handen van het gewest moet komen. Eén gewestelijke Huisvestingsmaatschappij met aan het hoofd een volledig gedepolitiseerd bestuur en onder rechtstreekse controle van het Vlaams Parlement, moet in het sociaal huurstelsel van gans Vlaanderen voorzien. Deze Huisvestingsmaatschappij voert zelf een evenwichtige spreidingspolitiek over gans Vlaanderen, waakt erover dat de sociale woningbouw niet ontaardt in grijze Nederlandse of grauwe Sovjet-architectuur en hanteert een betaalbare huurpolitiek op basis van overheidssubsidies.

Huurderinspraak

In het bestuur van de maatschappij worden ook rechtstreeks huurdervertegenwoordigers verkozen. De huurders kunnen zich gemeentelijk of per woongelegheden organiseren om de Huisvestingsmaatschappij beleidsmatig te adviseren.

Toewijzingsbeleid

Het toewijzingsbeleid van de Huisvestingsmaatschappij moet erop gericht zijn de meest behoeftige landgenoten van een betaalbare en comfortabele woning te voorzien. Het huidige beleid, waar politieke vluchtelingen en vreemde fortuinzoekers voorrang krijgen, wordt volledig afgewezen.

Bewoners van meerkamerwoningen mogen niet meer uitgedreven worden wanneer de kinderen uithuizig worden of tot aankoop van hun woning verplicht worden, wanneer hun inkomen een bepaalde coëfficiënt overschrijdt.

Geen sociale getto's

Het Vlaams Belang pleit er voor om de noodzakelijke extra sociale woningen niet te realiseren via grootschalige sociale woonprojecten, die getto's creëren, maar integendeel te kiezen voor kleinschalige woningbouwprojecten, waarbij er gestreefd wordt naar een optimale sociale mix en waar bewoners met diverse financiële draagkracht kunnen samenleven.

Het Vlaams Belang stelt voor:

- *betaalbaar wonen voor iedere Vlaming;*
- *verlaging van de registratierechten, erfenisrechten en rentevoeten;*
- *depolitisering van de sociale huisvestingssector;*
- *15.000 extra sociale woningen;*
- *geen getto's, maar kleinschalige woningbouwprojecten.*

Armen en sociaal minder begunstigden

Armoedebeleid

Bijna 5% van de Vlamingen is arm. Daarnaast is bijna 20% van de Vlamingen bestaansonzeker. Zij zitten net boven het sociale leefminimum en tuimelen bij de geringste tegenslag in de echte armoede. De politiek ter bestrijding van de armoede is op dit ogenblik veel te onsamenhangend, is versnipperd over allerlei grote en kleine projecten en bereikt niet altijd de doelgroep.

Het Vlaams Belang wil dat de beschikbare middelen in eerste instantie ten goede komen aan ons eigen volk. De armoede bij ons volk wordt te veel onderschat en nieuwe initiatieven zijn te veel gericht op de vreemdelingen.

36

Leefloon

Het Vlaams Belang is van oordeel dat het moreel peil van een samenleving kan afgewogen worden aan de manier waarop ze omgaat met de de sociaal minder begunstigden in de maatschappij.

Het is onze plicht om mensen die door de mazen van het net zijn gevallen, die al of niet door eigen schuld in de problemen zijn geraakt, een tweede kans te geven in onze samenleving.

Het leefloon is voor deze mensen het ultieme

vangnet dat echter slechts kan bestaan via de algemene solidariteit. Het Vlaams Belang is van oordeel dat het leefloon geen doel op zich kan zijn, maar een tijdelijk hulpmiddel is om de herintegratie in de samenleving te bewerkstelligen, bij voorkeur via tewerkstelling. Tewerkstelling is immers dé waarborg voor sociaal welzijn.

Mensen met een handicap

Van alle leugens die door onze politieke tegenstrevers over onze partij worden verspreid is de meest lasterlijke wel dat het Vlaams Belang 'tegen mensen met een handicap' zou zijn. Niets is minder waar. Vanaf de eerste publicaties bij haar ontstaan heeft onze partij steeds haar bekommernis en solidariteit geuit met de allerzwaksten in onze samenleving: ongeboren kinderen en mensen met een handicap. Het Vlaams Belang heeft zich dan ook, net zoals tegen de abortuswet, verzet tegen de recente euthanasiewet, die de meest lakse ter wereld is.

Mensen met een handicap hebben het in onze samenleving sowieso moeilijker dan anderen. Door een aantal vooroordelen en misverstanden die er nog steeds bestaan ten opzichte van sommige handicaps, geraken ze moeilijker aan een vaste job, door de extra kosten die specifiek verbonden zijn aan hun handicap hebben ze meer uitgaven, door de onaangepastheid van

gebouwen en openbaar vervoer wordt hun bewegingsvrijheid beperkt. Dit alles maakt het hen moeilijk zelfstandig te wonen en een eigen, autonoom bestaan op te bouwen, hetgeen nochtans de wens is van de meeste mensen met een handicap.

Voor het Vlaams Belang is de verdere uitbouw van een echt, volgehouden beleid ten bate van mensen met een handicap dan ook een absolute prioriteit. Het Vlaams Belang wil om te beginnen via een stijging van het budget voor gehandicaptenbeleid een einde maken aan het structureel tekort aan opvangplaatsen in de instellingen voor mensen met een handicap.

Meer middelen voor mensen met een handicap

Als men het echt meent met integratie van mensen met een handicap in onze samenleving, dan moet men ook de politieke moed hebben om meer geld in deze sector te investeren.

Ook mensen met een handicap die thuis willen blijven en een beroep willen doen op thuisverzorging dienen te worden ondersteund. Het Vlaams Belang stelt niet alleen vast dat er al jarenlang inderdaad een probleem is van lange

wachlijsten in de opvangcentra voor mensen met een handicap, maar ook voor het bekomen van een Persoonsgebonden of Persoonlijk Assistentie Budget (PAB).

De procedure voor de toekenning van een PAB moet daarom meer transparant worden gemaakt en de wachlijsten voor PAB's dienen te worden weggewerkt. De geldende leeftijdsdiscriminaties voor het bekomen van een PAB moeten bovendien verdwijnen.

Voor technische hulpmiddelen zoals rolstoelen moet er dringend een kwaliteitslabel worden ingevoerd en de terugbetaling ervan moet vaker en vlotter gebeuren.

Tewerkstelling van mensen met een handicap

In het kader van een echte integratie van mensen met een handicap kan aangepaste arbeid een belangrijke rol spelen. Het Vlaams Belang ziet hierin een belangrijke rol weggelegd voor de overheid, die via fiscale voordelen de aanwerving van mensen met een handicap kan bevorderen. Uiteraard dient de overheid hierin zelf het goede voorbeeld te geven.

Het Vlaams Belang stelt voor:

- *structurele aanpak van de armoede bij ons eigen volk;*
- *bevorderen van de positieve beeldvorming ten aanzien van personen met een handicap en wegwerken van een aantal vooroordelen en misverstanden;*
- *wegwerken wachtlijsten in opvangcentra voor gehandicapten;*
- *meer en betere terugbetaling van technische hulpmiddelen;*
- *verbeteren van de toegankelijkheid van openbare gebouwen en openbaar vervoer voor mensen met een handicap;*
- *stimuleren van tewerkstelling van mensen met een handicap;*
- *uitbreiding van het Persoonlijk Assistentie en Persoonsgebonden Budget.*

Vakbonden en ziekenfondsen

Rol van de vakbonden

Een andere leugen die reeds jaren wordt verspreid is dat het Vlaams Belang tegen de vakbonden zou zijn. Het Vlaams Belang wil duidelijk stellen dat de vakbonden in het verleden een unieke sociale rol hebben gespeeld in de ontvoogding van de werknemers. Zij waren de motor achter het proces dat leidde tot betere bescherming van de werknemers en menselijker arbeidsvoorwaarden. Ook vinden wij dat vakorganisaties een essentiële rol hebben in het kader van het sociaal overleg en het afsluiten van CAO's.

In de loop van de twintigste eeuw zijn vakbonden echter gaandeweg betrokken geraakt bij het overheidsapparaat. Zij zijn vertegenwoordigd in allerlei adviesorganen van de regering en in overheidsbedrijven zoals de NMBS; bepalen mee het beleid van de RSZ en de Nationale Bank; dragen rechters en raadsheren voor; sluiten enorme fondsen van overheid en werkgevers door en ontvangen jaarlijks tientallen miljoenen subsidies en vergoedingen. Bovendien zijn ze hoofdaandeelhouder van invloedrijke grootbanken en verzekeringsmaatschappijen. Die macht lijkt voor de vakbonden van vandaag veel belangrijker geworden dan de verdediging van de werknemersbelangen.

Rechtspersoonlijkheid

Vakbonden hebben ook vandaag nog een belangrijke sociale opdracht te vervullen, maar zij moeten wel in hun rol blijven. Door het feit dat zij nog altijd geen rechtspersoonlijkheid hebben, menen zij zich alles te kunnen permitteren en gaan zij dikwijls hun boekje te buiten. De vele, ook recente, fraudegevallen bij de syndicaten zoals zwarte lonen en niet-aangegeven premies zijn daar voorbeelden van. Ook vernielingen bij gewelddadige stakingspiketten en betogingen kunnen niet verhaald worden op de vakbonden of hun leiding. Daarom is het Vlaams Belang absolute voorstander van de invoering van rechtspersoonlijkheid voor vakbonden, een totale depolitisering en een verplichte open boekhouding. De kleinste belastingplichtige moet zich immers ook voor elke financiële handeling kunnen verantwoorden. Zo bereiken we meer transparantie en minder wan-toestanden, hetgeen de geloofwaardigheid van de vakbonden zou ten goede komen.

Méer vakbondsvrijheid

De bestaande vakbonden kunnen ook enkel overleven dankzij de privileges die hen zijn toegestaan door het establishment. Zo is België het enige land ter wereld waar de werkloosheidsvergoedingen uitbetaald worden door de vakbonden.

Hierdoor kunnen zij effectief aan klantenbinding doen. Bovendien ontvangen ze jaarlijks ettelijke tientallen miljoenen euro belastinggeld als ‘administratievergoeding’ voor deze uitbetalingen.

De wetgever heeft het onmogelijk gemaakt dat nieuwe vakbonden hen concurrentie zouden aandoen: om erkend te worden als ‘representatieve vakbond’ moet men eerst 50.000 leden hebben. In de praktijk heeft dit tot gevolg dat het zeer moeilijk wordt om als nieuwe vakbond erkend te worden.

Wij betreuren dat alleen zogenaamd representatieve vakorganisaties aan die sociale verkiezingen kunnen deelnemen. Onze partij diende reeds eerder een wetsvoorstel in om de spelregels van de sociale verkiezingen te versoepelen en ook lijsten toe te staan los van de traditionele kleurvakbonden. Daarnaast betreurt de partij uitdrukkelijk dat sinds lang geen sociale verkiezingen meer plaatsvonden in de openbare dienst en in een aantal semi-overheidsbedrijven.

Ziekenfondsen

Een andere kwakkel die door onze politieke tegenstrevers de wereld wordt ingestuurd is dat het Vlaams Belang tegen de ziekenfondsen zou zijn. Niemand in dit land betwijfelt het belang van de ziekenfondsen als verdediger van de belangen van de patiënten. Anderzijds kan men er niet omheen dat de traditionele kleurziekenfondsen een veel te grote invloed hebben verworven in ons stelsel van de ziekteverzekering.

Deze verzuiling zorgt ervoor dat via de administratiekosten veel geld wordt verspild. Dat geld kan beter besteed worden om aan de rechtvaardige noden in de gezondheidszorg tegemoet te komen. Het Vlaams Belang verwijst daarom terug naar zijn voorstel tot oprichting van een sociaal loket, waarbij een goed gestructureerde, niet-gepolitiseerde Vlaamse overheidsdienst, los van de verschillende zuilen, ook op het vlak van de ziekteverzekering instaat voor de dienstverlening.

Het Vlaams Belang stelt voor:

- *verdediging van de werknemersbelangen als essentiële rol van de vakbonden;*
- *invoeren van rechtspersoonlijkheid voor vakbonden;*
- *versoepeling regels sociale verkiezingen;*
- *ontzuiling en oprichting van een sociaal loket.*

BIJLAGE: **Vlaams Belang - voorstellen**

Hierna vindt u een lijst van wetsvoorstellen, voorstellen van decreet en resoluties die vanaf 1999 door onze partij in de verschillende parlementen werden ingediend en die betrekking hebben op het sociaal beleid.

Wetsvoorstellen en voorstellen van decreet

Wetsvoorstel tot invoering van het opvoedersloon

(Kamer Doc. 50 - 0426/001)

Wetsvoorstel tot opheffing van artikel 107 van de bij het koninklijk besluit van 19 december 1939 samengeordende wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders en houdende afschaffing van het Fonds voor Collectieve Uitrustingen en Diensten

(Kamer Doc. 50 - 0921/001)

Wetsvoorstel tot oprichting van een Nederlandstalige en een Franstalige Orde van geneeskundigen

(Kamer Doc. 50 - 0939/001)

Wetsvoorstel tot het verlenen van rechtspersoonlijkheid aan organisatie van werknemers en overheidspersoneel

(Kamer Doc. 50 - 1058/001)

Wetsvoorstel tot invoering van een opvoedersvergoeding van en tot toekenning van een sociaal statuut aan de thuiswerkende ouder

(Kamer Doc. 50 - 1114/001)

Wetsvoorstel tot wijziging van artikel 47 van de bij het koninklijk besluit van 19 december 1939 samengeordende wetten betreffende kinderbijslag voor loonarbeiders

(Kamer Doc. 50 - 1164/001)

Wetsvoorstel tot wijziging van het koninklijk besluit van 8 april 1976 houdende de regeling van de gezinsbijslag ten voordele van de zelfstandigen

(Kamer Doc. 50 - 1165/001)

Wetsvoorstel tot wijziging van de door het koninklijk besluit van 19 december 1939 samengeordende wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders

(Kamer Doc. 50 - 1170/001)

Wetsvoorstel houdende instelling van een gezinseffectenrapport

(Kamer Doc. 50 - 1226/001)

Wetsvoorstel tot wijziging van het koninklijk besluit van 20 juli 1971 houdende instelling van een verzekering tegen arbeidsongeschiktheid ten

voordele van zelfstandigen

(Kamer Doc. 50 - 1382/001)

Wetsvoorstel tot toelating van de onbeperkte cumulatatie van de uit de uitoefening van het mandaat van gemeenteraadslid, provincieraadslid of van lid van de raad van een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn voortvloeiende inkomsten met een rust- of overlevingspensioen

(Kamer Doc. 50 - 1401/001)

Wetsvoorstel tot wijziging van de wet van 20 september 1948 houdende organisatie van het bedrijfsleven

(Kamer Doc. 50 - 1404/001)

Wetsvoorstel tot wijziging van artikel 8 van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders

(Kamer Doc. 50 - 1461/001)

Wetsvoorstel tot wijziging van het BTW-wetboek inzake de aankoop van automobielen door personen die in aanmerking komen voor het bekomen van een speciale parkeerkaart voor gehandicapten

(Kamer Doc. 50 - 1643/001)

Wetsvoorstel tot wijziging van de wijze waarop de verkiezingen worden georganiseerd op basis waarvan de vertegenwoordiging van de representatieve beroepsorganisaties van de geneesheren in diverse organen van het RIZIV wordt geregeld

(Kamer Doc. 50 - 1744/001)

Wetsvoorstel tot wijziging van de wet van 26 juni 1990 betreffende de bescherming van de persoon van de geesteszieke

(Kamer Doc. 50 - 1784/001)

Wetsvoorstel houdende de invoering van een bijzondere tegemoetkoming aan gezinnen met kinderen

(Kamer Doc. 50 - 1834/001)

Voorstel van decreet houdende de invoering van een bijzondere tegemoetkoming aan gezinnen met kinderen

(doc. Vlaams Parlement 393)

Voorstel van decreet houdende invoering van een geboortepremie

(doc. Vlaams Parlement 377)

Voorstel van bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen met het oog op

de splitsing van de sociale zekerheid
(Kamer Doc. 50 - 1835/001)

Wetsvoorstel tot wijziging van de Arbeidswet van 16 maart 1971 voor een betere bescherming van de zwangere werknemers
(Kamer Doc. 50 - 1847/001)

Wetsvoorstel tot invoering van een eenheidsstatuut voor werknemers
(Kamer Doc. 50 - 1881/001)

Wetsvoorstel tot oprichting van een Nederlandstalige en een Franstalige Orde van Apothekers
(Kamer Doc. 50 - 1967/001)

Wetsvoorstel tot uitbreiding van het recht op ouderschapsverlof, palliatief verlof en zorgverlof en tot verhoging van de onderbrekingsuitkering in geval van ouderschapsverlof, palliatief verlof en zorgverlof
(Kamer Doc. 50 - 2051/001)

Voorstel van decreet houdende wijziging van artikel 19 van het besluit van de Vlaamse regering van 20 oktober 2000 tot reglementering van het sociale huurstelsel voor sociale huurwoningen die worden verhuurd of onderverhuurd door de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij of een socia-

le huisvestingsmaatschappij met toepassing van titel VII van de Vlaamse Wooncode
(doc. Vlaams Parlement 1010)

Wetsvoorstel tot wijziging van de wet van 4 januari 1974 betreffende de feestdagen en het koninklijk besluit van 18 april 1974 tot bepaling van de algemene wijze van uitvoering van de wet van 4 januari 1974 betreffende de feestdagen, teneinde van 11 juli, 27 september en 15 november wettelijke feestdagen te maken
(Kamer Doc 51 - 0072/001)

Wetsvoorstel tot aanvulling van artikel 19 van het koninklijk besluit van 28 november 1969 tot uitvoering van de wet van 28 november 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid van de arbeiders met het oog op de vrijstelling van sociale lasten van de ploegenpremie
(Kamer Doc 51 - 0277/001)

Wetsvoorstel tot aanvulling van artikel 38 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 met het oog op de belastingvrijstelling van de ploegenpremie
(Kamer Doc 51 - 0278/001)

Wetsvoorstel tot het verlenen van rechtspersoonlijkheid aan organisatie van werknemers en

overheidspersoneel
(Kamer Doc 51 - 0367/001)

Wetsvoorstel tot oprichting van een Nederlandstalige en een Franstalige Orde van geneeskundigen
(Kamer Doc 51 - 0378/001)

Wetsvoorstel tot oprichting van een Nederlandstalige en een Franstalige Orde van Apothekers
(Kamer Doc 51 - 0379/001)

Wetsvoorstel houdende instelling van een gezinseffectenrapport
(Kamer Doc 51 - 0380/001)

Voorstel van bijzondere wet tot wijziging van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen met het oog op de splitting van de sociale zekerheid
(Kamer Doc 51 - 0469/001)

Wetsvoorstel tot invoering van een eenheidsstatuut voor werknemers
(Kamer Doc 51 - 0527/001)

Wetsvoorstel tot wijziging van artikel 8 van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende

de maatschappelijke zekerheid der arbeiders
(Kamer Doc 51 - 0530/001)

Wetsvoorstel tot wijziging van de het koninklijk besluit van 20 juli 1971 houdende instelling van een uitkeringsverzekering en een moederschapsverzekering ten voordele van de zelfstandigen en van de meewerkende echtgenoten
(Kamer Doc 51 - 0535/001)

Wetsvoorstel tot uitbreiding van het recht op ouderschapsverlof, palliatief verlof en zorgverlof en tot verhoging van de onderbrekingsuitkering in geval van ouderschapsverlof, palliatief verlof en zorgverlof
(Kamer Doc 51 - 0616/001)

Wetsvoorstel tot wijziging van de door het koninklijk besluit van 19 december 1939 samengeordende wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders
(Kamer Doc 51 - 0625/001)

Wetsvoorstel tot wijziging van het koninklijk besluit van 8 april 1976 houdende de regeling van de gezinsbijslag ten voordele van de zelfstandigen
(Kamer Doc 51 - 0626/001)

Wetsvoorstel tot wijziging van het BTW-wetboek inzake de aankoop van automobielen door personen die in aanmerking komen voor het bekomen van een speciale parkeerkaart voor gehandicapten

(Kamer Doc 51 - 0627/001)

Wetsvoorstel tot invoering van een opvoedersvergoeding voor en tot toekenning van een sociaal statuut aan de thuiswerkende ouder

(Kamer Doc 51 - 0660/001)

Wetsvoorstel tot opheffing van artikel 107 van de bij het koninklijk besluit van 19 december 1939 samengeordende wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders en houdende afschaffing van het Fonds voor Collectieve Uitrustingen en Diensten

(Kamer Doc 51 - 0661/001)

Wetsvoorstel tot wijziging van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, om de materialen en de hulpmiddelen om te stoppen met het roken van tabaksproducten volledig terugbetaalbaar te maken door de ziekteverzekering volgens het systeem van de derdebetaler

(Kamer Doc 51 - 0721/001)

Wetsvoorstel tot wijziging van de wijze waarop de verkiezingen worden georganiseerd op basis waarvan de vertegenwoordiging van de representatieve beroepsorganisaties van de geneesheren in diverse organen van het RIZIV wordt geregeld

(Kamer Doc 51 - 0772/001)

Wetsvoorstel tot wijziging van de wet van 20 september 1948 houdende organisatie van het bedrijfsleven

(Kamer Doc 51 - 0773/001)

Wetsvoorstel tot wijziging van artikel 10 van de wet van 11 april 1995 tot invoering van het handvest voor de sociaal verzekerde om de behandelingstijd voor aanvragen van sommige sociale tegemoetkomingen in te korten

(Kamer Doc 51 - 0873/001)

Wetsvoorstel tot principiële afschaffing van de terugvorderingsmogelijkheid door het OCMW van de kosten gemaakt voor maatschappelijke dienstverlening in het kader van de opname van ouderen in een rusthuis

(Kamer Doc 51 - 0932/001)

Wetsvoorstel tot wijziging van de wet van 26 juni 1990 betreffende de bescherming van de

persoon van de geesteszieke
(Kamer Doc 51 - 1011/001)

Wetsvoorstel tot toelating van de onbeperkte cumulatatie van de uit de uitoefening van het mandaat van gemeenteraadslid, provincieraadslid of van lid van de raad van een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn voortvloeiende inkomsten met een rust- of overlevingspensioen
(Kamer Doc 51 - 1038/001)

Wetsvoorstel tot wijziging van de wet van 30 december 1992 houdende sociale en diverse bepalingen teneinde de jaarlijkse bijdrage ten laste van de vennootschappen bestemd voor het sociaal statuut der zelfstandigen af te schaffen
(Kamer Doc 51 - 1072/001)

Wetsvoorstel tot strafbaarstelling van de niet-naleving van de taalwetgeving door spoedgevallen- of mobiele hulpdiensten van de ziekenhuizen in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad
(Kamer Doc 51 - 1260/001)

Wetsvoorstel tot wijziging van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 tot afschaffing van fiscale discriminaties ten aanzien van gehuwden
(Kamer Doc 51 - 1641/001)

Wetsvoorstel tot wijziging van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992, tot uitbreiding van de fiscale compensatie voor ouders van kinderen tot 12 jaar die zelf voor de opvang zorgen

(Kamer Doc 51 - 1660/001)

Wetsvoorstel tot invoering van een verplichte palliatieve filter in de wet van 28 mei 2002 betreffende de euthanasie

(Kamer Doc 51 - 1737/001)

Wetsvoorstel tot wijziging van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 inzake de aftrek van opvangkosten van kinderen jonger dan twaalf jaar

(Kamer Doc 51 - 1789/001)

Voorstellen van resolutie

Voorstel van resolutie teneinde te voorzien in een sociaal statuut voor de thuiswerkende ouder

(Kamer Doc. 50 - 1097/001)

Voorstel van resolutie strekkende tot de splitsing van de sociale zekerheid

(Kamer Doc. 50 - 903/001)

Voorstel van resolutie om de wettelijke betaalde feestdag van 21 juli te schrappen en te vervangen door 11 juli voor de Vlaamse Gemeenschap, 27 september voor de Franse gemeenschap en 15 november voor de Duitstalige gemeenschap

(Kamer Doc. 50 - 1963/001)

Voorstel van resolutie betreffende het beleidsplan Kinderopvang. Blauwdruk voor een toekomstgerichte uitbouw van het kinderopvanglandschap in Vlaanderen

(doc. Vlaams Parlement 313)

Voorstel van resolutie betreffende de noodzaak het toepassingsgebied van het besluit van de Vlaamse regering van 1 februari 1995 houdende de aanmoediging in het Vlaamse Gewest van de wedertewerkstelling van uitkeringsgerechtigde volledig werklozen of van de daarmee gelijkgestelde personen door middel van herverdeling van de arbeid, uit te breiden

(doc. Vlaams Parlement 379)

Voorstel van resolutie betreffende de noodzakelijke opheffing van iedere vorm van discriminatie tussen getrouwen en samenwonenden

(doc. Vlaams Parlement 395)

Voorstel van resolutie betreffende het aanpasbaar wonen en de toegankelijkheid van de openbare

gebouwen en het openbaar vervoer voor mindervaliden en bejaarden

(doc. Vlaams Parlement 512)

Voorstel van resolutie betreffende de splitsing van de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening

(doc. Vlaams Parlement 1063)

Voorstel van resolutie teneinde de wettelijke betaalde feestdag van 21 juli te schrappen en te vervangen door 11 juli voor de Vlaamse Gemeenschap, 27 september voor de Franse Gemeenschap en 15 november voor de Duitstalige Gemeenschap

(Kamer Doc 51 - 0071/001)

Voorstel van resolutie tot systematische bestrijding van de ziekenhuisinfecties

(Kamer Doc 51 - 0558/001)

Voorstel van resolutie tot opheffing van de gedeeltelijke vermindering van de prestaties toegekend ter uitvoering van de arbeidsongevallenwet van zodra een recht ontstaat op een rust- of overlevingspensioen

(Kamer Doc 51 - 0774/001)

Voorstel van resolutie om het belastingvrije in-
komen te verhogen bij het thuis verzorgen van
zwaar chronisch zieke familieleden

(Kamer Doc 51 - 0833/001)

Voorstel van resolutie tot invoering van een re-
gistratie van geneesmiddelen specifiek voor kin-
deren

(Kamer Doc 51 - 1533/001)

GRATIS

De brochure 'Een socialer Vlaanderen' kan uitstekend samen worden gelezen met twee andere brochures van de hand van Koen Bultinck en Guy D'haeseleer. Zo schreven zij samen de brochure 'Op weg naar een Vlaamse gezondheidszorg,' waarin het Vlaams Belang aantoont dat in Vlaanderen een doeltreffend en efficiënt

gezondheidsbeleid aan de orde kan zijn. Kwaliteit van gezondheidszorg, opvang in de eerste lijn van de medische zorgverstrekking en een transparante financiering en besteding van het deel gezondheidszorg van de sociale zekerheid zijn hiervan belangrijke krachtlijnen.

**VERGRIJZING EN
ARBEIDSMARKT**

GRATIS

Guy D'haeseleer en Koen Bultinck

De brochure 'Vergrijzing en arbeidsmarkt' van Guy D'haeseleer en Koen Bultinck belicht verschillende aspecten van een actueel thema: de toenemende vergrijzing van de Vlamingen en de gevolgen hiervan voor het loopbaaneinde. Enkele valse

oplossingen voor de vergrijzingsgolf worden van antwoord gediend, waarna puntsgewijs de auteurs de krachtlijnen uitzetten voor een toekomstgericht beleid om de gevolgen van de vergrijzing sociaal-economisch op te vangen.

GRATIS

Ludo Leen en Tom Van den Troost schreven een brochure n.a.v. het 175-jarig bestaan van de Belgische staat. In de brochure wordt overtuigend aangetoond dat de Vlamingen geen enkele reden hebben om deze verjaardag van België te vieren, integendeel. België is geen democratie en wordt tegen wil en dank mee in stand gehouden door politieke partijen die

alles te danken hebben aan stelselmatig gebroken verkiezingsbeloften en oneerbare compromissen. In het tweede deel van de brochure stellen de auteurs op een deskundige wijze het Vlaams-Belangalternatief voor. Vlaanderen heeft alle troeven om in alle beleidsdomeinen beter te scoren dan België: economie, immigratie, sociaal beleid en vele andere.

BON

VLAAMS

Naam:

Straat: Nr.:

Plaats: Postcode:

Tel.: Geb.datum:

E-post:

Ja, ik wil

- uw infopakket + gratis proefabonnement
- een abonnement op het Vlaams Belang Magazine (9 euro)
- lid worden van het Vlaams Belang (12,50 euro)
- informatie over de Vlaams Belang Jongeren
- een lidmaatschap als student/scholier (6,50 euro)
- een leeuwenvlag (1,5x1,5m) (11,32 euro)
- het boek "Turkije in de Europese Unie? Een brug te ver" ontvangen en stort (12,50 euro + 1,32 portkosten) op rek. nr. 320-0048227-88 van Egmont vzw met de vermelding "Turkije" + naam besteller
- het boek "Het Belgische Ongeluk" ontvangen en stort (12,50 euro + 1,32 portkosten) op rek.nr. 320-0048227-88 van Egmont vzw met de vermelding "Belgische Ongeluk" + naam besteller
- de **GRATIS** brochure over de EU-toetreding van Turkije
- de **GRATIS** brochure: "175 jaar België/Vlaamse onafhankelijkheid"
- "Proeve van Vlaamse Grondwet" - **GRATIS**
- het **GRATIS** Vlaams paspoort

55

terug te zenden naar:
VLAAMS BELANG
Madouplein 8 bus 9 • 1210 Brussel
Tel.: 02/219 60 09 • Fax: 02/219 50 47
E-post: info@vlaamsbelang.org • www.vlaamsbelang.org
Rek.nr. 320-0808816-03

Krachtens de wet van 8.12.92 heeft u recht op inzage en verbetering van uw persoonlijke gegevens die door ons worden bewaard.

AUTEURS

GUY D'HAESELEER

°12/03/1969

wonende te Ninove

- Sociaal Adviseur
- Gemeenteraadslid sinds 1994 te Ninove en fractieleider
- Volksvertegenwoordiger sinds 13 juni 1999
- Lid van de Commissies Sociale Zaken, Volksgezondheid en Comptabiliteit

E-post: guy.dhaeseleer@dekamer.be

**Een socialer
Vlaanderen**

KOEN BULTINCK

°21/03/1964

wonende te Diksmuide

- Licenciaat in de Politieke Wetenschappen
- Volksvertegenwoordiger sinds 13 juni 1999
- Lid van de Commissies Sociale Zaken, Volksgezondheid en Grondwetsherziening

E-post: koen.bultinck@dekamer.be

VLAAMS BELANG

Madouplein 8 bus 9

1210 Brussel

Tel.: 02/219 60 09

Fax: 02/219 50 47

info@vlaamsbelang.org

www.vlaamsbelang.org

Ver. Uitg.: Frank Vanhecke, Madouplein 8 bus 9, 1210 Brussel